

peaks midagi õnnetust juhtuma. — Pole mul wiga fugugi, ütles Keiser, muud kui kange fööma isu. Laskke rohkem föömaaga walmistada tööfile neile tubli laewameestele.

Kaua elagu Keiser, kaua elagu Peeter, see suur Keiser, kaua elagu ülem walitseja! hiiudis töök rahwahulik hoobil; aga see waene lest, ehmatust täis, palus andeks, et ta polnud Keisrit äratunnund. Ei mitte, armas mutrike, ütles Keiser, kuida oleksid ja walitsejat mustas madrusi riides wöinud äratunda! Sinu poea riidet jäägu musle selle päewa õnnistud töö mälestuseks; ning oma rahakukru tema lätte pannes: siin on nende hind! Kui Tehwan unest ärkab, ütle temale, et Peeter Aleksejewits ilka temale sõbraks saab olema.

Keiser läks seält Lahta külassesse; aga et ta kaua aega märjad riided oli selga jätnud, jääti ta senna haigeks ja suri peagi Peeterburis ära, ühte wana migase, mis teda ammugi oli waewanud ja mis see külma wee läbi surmajaks tööbaks läks.

Kelle meelest ühe ainsa inimese elu nõnda palju matšab, et, oma elu senna köriva pannes, seda püütab peästa, see on töoste väär, et tuhandete tuhande üle walitseb.

Rõõstatus.

Ma olin waene loomufe
Ja ronisin mo teed
Nii kangel, kui mo firstusse:
Seal kandsin surma wööd.

Ja omtegi prioste
Weel alles olen ma,
Ning lendan diest diese
Nüüd lahke rõõmuga.

* * * (enigma)

Opetus: Kes ündua töötab ussilest,
Mis aga maoke,
Wist wötab tösta inimest
Siit oma taewasse.

Rõõmu liitus.

Rõõm on üleweliit meil antud
Ja ei töuse pattu seest:
Wagal' on ta seltfiks jäänud,
Raub delate eest.
Wallatus ja jooma elu,